

Amerikai bölény Csengelén

Az egzotikus állatról készült írásunk a 110. oldalon olvasható!
(fotó: Molnár Mihály)

NAPTÁR – Április

16.	1881-ben ezen a napon született Katona (Sander) Ferenc boltos, aki az 1920-as években költözött Csengelére. • 1941-ben ezen a napon született Váradi József, aki alapításától kezdve tagja a népdalkörnek és a citernazenekarnak. • 2000-ben ezen a napon helyezte el Gyulay Endre megyéspüspök a templom alapkövét.
17.	1921-ben ezen a napon született Komjáti Sándor, aki az 1952-től 1973-ig rendőrként teljesített szolgálatot falunkban. Több cikluson keresztül tagja volt a községi tanácsnak. • 1939-ben ezen a napon született Csorba Jánosné Juhász Aranka, aki 1998-tól tagja az egyházközségi képviselő-testületnek. • 1969-ben ezen a napon született Magony József, aki 1997-2005 között a Csengelei Polgárőr Csoport vezetőhelyettese volt. • 2002-ben ezen a napon alakult meg a Csengelei Motoros Klub.
18.	1725-ben ezen a napon történik meg a perfelvétel, melyet Szeged város indított a kun puszták ügyében. • 1726-ban ezen a napon peren kívül megegyezik Szeged városa és a német lovagrend a kun puszták ügyében. Felső- és Alsócsengele puszták Szeged határába kebeleztetnek. • 1915-ben ezen a napon született Losonczi István, aki a II. világháborús doni harcok során 1943-ban eltűnt. • 1977-ben ezen a napon született Bencsik Attila, aki 1992-2003 között a csengelei labdarúgó csapat kapusa volt.
19.	1956-ban ezen a napon született Czibolya András, aki 2002-ben községünk első családi gazdálkodója lett. • 1956-ban ezen a napon született Vígh István, aki 1970-től a csengelei focicsapat játékosa volt. 1975-ben a Szeged járási serdülő válogatott tagja volt, mellyel bajnokságot nyert. 1976-ban a Szeged járási ifjúsági válogatottba került. 1995-ben ő volt az edzője a csengelei labdarúgóknak.

20.	1924-ben ezen a napon született Fehér Kálmán, aki 1962-1984 között a szeszfőzdet vezetője. • 1925-ben ezen a napon született Kormányos Béla (†1949), aki vasútépítésen vett részt Sárbogárdon, amikor egy II. világháborús robbanószer felrobbanásakor életét veszítette. • 1956-ban ezen a napon született Málík Istvánné Magyar Katalin, aki 2001-től a Korona Marketet vezeti.
21.	1932-ben ezen a napon született Bárkányi János (†2006), aki 1961-1975 között Csengelén tanított. • 1996-ban ezen a napon rendezték meg az első darts bajnokságot a Korona sörözőben.
22.	1885-ben ezen a napon született Fehér György (†1967) gazdálkodó, aki a Csengelei Mezőgazdasági Egyesület választmányi tagja volt 1929-től. • 1922-ben ezen a napon született Rácz József, aki a II. világháborúban, 1944. október 10-én Kiskunhalason hősi halált halt. • 1949-ben ezen a napon született Géczi József György (†1998) postai kézbesítő, aki 1985-1998 között az önkéntes tűzoltó egyesület parancsnoka volt. • 1951-ben ezen a napon született Nacsa Jánosné Kovács Mária fényképész, aki 1995-től kezdődően kétevente jelentkezett tárlataival. Eleinte természetfotóit, majd festményeit állította ki. • 1964-ben ezen a napon hunyt el Papp János, aki 1932-1936 és 1941-1943 között a Csengelei Mezőgazdasági Egyesület elnöke volt. 1936-ban Szeged város törvényhatósági bizottságának tagja lett. • 1968-ban ezen a napon született Zólyomi-Katona Teheodóra, aki 2002-től lelkipásztori kisegítő.
23.	1992-ben ezen a napon érkezett Ering első delegációja Csengelére Peter Hoffmann vezetésével. • 2006-ban ezen a napon hunyt el Bárkányiné Szűcs Erzsébet, aki 1998-2006 között Csengelén tanított.
24.	1995-ben ezen a napon hunyt el Kopasz Ferenc Kovács, aki rövid ideig a tanyájában boltot működtetett.
25.	1912-ben ezen a napon született Tóth Pál (†1980), aki a Független Kisgazdapárt csengelei szervezetének választmányi tagja volt 1944-től.

26.	1946-ban ezen a napon született Vörös Rudolf, aki 1975-ben az aratási verseny első helyezettje lett. 1984-től az Aranyhomok Tsz szállításvezetőjeként dolgozott. A Független Kisgazdapárt csengelei szervezetének titkára volt 1994-től.
27.	1881-ben ezen a napon született Balogh Béla (†1956) földműves, aki tagja volt az egyházközségi képviselő-testületnek. • 1914-ben ezen a napon született Vincze László (†1998), aki az 1950-es és 1960-as években tagja volt a községi tanácsnak. • 1919-ben ezen a napon alakult meg a Földmunkás Szövetség csengelei helyi csoportja. • 1924-ben ezen a napon leplezték le a Középsőcsengelei (Vadgerlési) iskolában a hősi halált halt Macsuga János tanító emléktábláját. • 1983-ban ezen a napon született Haraszti Roland, aki 1999-től a Csengele Községi Sport Egyesület focistája. A 2004-es országos polgárőrnapon gólkirály lett. • 2002-ben ezen a napon rendezett deszki országos minősítőn bronz fokozatot ért el a csengelei népdalkör. • 2005-ben ezen a napon felállítják a Templomhalmi iskola előtti falújított keresztet.
28.	1889-ben ezen a napon született Sisák P. János (†1961), aki 1928-ig a Csengelei Mezőgazdasági Egyesület elnöke volt. 1929-től választmányi tagként működött tovább. • 1907-ben ezen a napon született Kiss Ferenc (†1994), aki 1954-ben a Lenin Tsz elnöke volt.
29.	1944-ben ezen a napon született Forgó Jenőné Szél Etelka, aki 1974-1990 között a községi tanács alkalmazottja volt. 1978-tól az önkéntes tűzoltó egyesület pénztárosa. • 1985-ben ezen a napon hunyt el Molnár Péter, aki a Csengelei Mezőgazdasági Egyesület zászlótartója volt az 1932-1939 közötti időben. • 1986-ban ezen a napon hunyt el Csomor József, akit a községgé alakuláskor képviselő-testület tagjának választottak.
30.	1934-ben ezen a napon helyszíni tárgyalást tartottak Hajdú Répa Jenő és társa csengelei motormalmának építési ügyében.

Mentőhelikopter a focipályán

Nemrég avatták fel a szentesi légimentő bázist, és már falunknak hamarosan szüksége is lett rá. Április 4-én délelőtt egy idős férfi a Bem utcában félrenyelés miatt elvesztette eszméletét. A helyi orvosnak és a mentőszolgálatnak sikerült újra éleszteni a szerencsétlenül járt embert, és hogy minél hamarabb kórházi ellátást kapjon, helikoptert kértek a szállításához.

A légi jármű a focipályán szállt le. Gyorsan sikerült a körbekerítet és lelakatolt labdarúgópályát is kinyitgatni, és a beteggel útnak indulhattak.

Sajnos hiába volt a gyors segítség, a szerencsétlenül járt férfi a kórházban elhunyt.

Korábban 2001-ben járt mentőhelikopter falunkban. Akkor még jóval nagyobb méretű géppel szállították el a beteget. A mostani jármű kisebb, viszont jóval korszerűbb.

M. M.

(fotó: Molnár Mihály)

Amerikai bölény Csengelén

Valamikor hazánkban is őshonos volt az európai bölény. Az utolsó példánya viszont már jó régen, 1809-ben kimúlt. Balázs Tibor most a másik fajból, az amerikai bölényből hozott egy példányt Csengelére.

A négy éves tehén Felgyőről került településünkre. Ott kb. két évig lovak társaságában élt. A lószállító kocsira 6 kábító lövedék után tudták csak felvezetni a 680 kilogrammos állatot, de így is nyolc ember kellett ehhez a művelethez. A bölény nem válogatós, megeszi a cukorrépat, kukoricát és a szénát is.

A másfélmillió forint értékű jószág valószínűleg egy állatkertbe megy tovább csengelei kirándulása után.

M. M.

Közlekedési baleset

Március 30-án reggel személygépkocsi és szippantós autó ütközött a Május 1. utca és a csirketelepi út kereszteződésénél. Egy asszony haladt a Május 1. utcán, és annak végénél a MÁV állomás felé kívánta venni az irányt. Nem vette viszont észre – valószínűleg a vakító nap miatt –, hogy a Felszabadulás utca felől egy szippantós autó érkezett a kereszteződéshez, és a két jármű összecsattant. A személyautó jócskán összetört. Szerencsére a kiérkező mentőknek csak kisebb sérüléseket kellett ellátni. A rendőrség vizsgálja a történeteket.

M. M

Duba Gyula:

A csengelei csikós csendes csikaja

Prágába utaztam szolgálati útra a Hungária expresszen. Helyemet kerestem az első osztályú kocsiban, és arra gondoltam, hogy később majd átmegeyek az étkezőkocsiba és megebédelek. Lélekben fohászkodtam, hogy nyugodt, csendes és hallgatag útitársaim legyenek, kevés szavúak, akik békén hagynak. Nem szívesen beszéltem végig az utaimat. Inkább kinézek az ablakon, figyelem a szembejövő és mellettem elrohanó tájat, közben gondolkodom. Ilyenkor támadnak a leghasználhatóbb gondolataim. A táj látványa nyomán kialakuló képzettársítások válogatott és nagyszerű ötleteket pattantanak ki agyamból, mint valami ünnepi tűzijáték sziporkázó csillagait. A vidék egyre változó képén át felém úsznak a gondolatok, fellobbannak és megérintenek. Én pedig komoly képpel, mélázva ízlelgetem őket, méricskélem mélységüket. Feltárom összefüggésrendszerüket, felfedem hátterüket, aztán elraktározom őket emlékezetemben, hogy szükség esetén elővételtessek, és gyakorlatibb célokra használtassanak fel, mint a puszta ábrándozás. Jól tudván közben, hogy a jelentéssel teljes szó, a pontos fogalom és az értelmes gondolat a természetnek olyan adománya, melyet nagyra kell becsülni, mert egyre ritkább, mint ama szép népi mondás fehér hollója.

Fülkémbe egyetlen férfi ült. Korombeli, ötvenes, bajszos férfi az ablak mellett, jó szabású barna ruhában. Cigarettazott. Jegyem a szemben lévő ülésre szólt, de a másik sarokban foglaltam helyet, hogy így is kinyilvánítsam nyugalomra és csendre való óhajomat. Az ajtó üvegén át kinéztem a tájra, és vártam, hogy megtermékenyítse agyam.

De a sors akaratából nem sokáig tartott közöttünk a csend. Az ismeretlen férfi mélyet szívott cigarettájából, hosszan maga elé fúj-

ta a füstöt, gondosan elnyomta a cigarettavéget a hamutartó szélén, és beledobta. Néhány másodpercig mélyen, súlyosan lélegzett, mint aki komoly elhatározás próbáját éli át, majd anélkül, hogy rám nézett volna, megfontoltan, töprengve megszólalt:

- A csengelei csikós csendes csikaja csetlik-botlik a csalamádé között...

Elhallgatott, és várakozóan, kutatóan rám tekintett. Látnivalóan várta a hatást, s annak eredményét. Váratlanul jött, amit mondott, és alaposan meghökkentett. Nagy erővel hatottak rám a régi gyermekmondóka szavai. Először fel sem fogtam értelmüket, és nem tudtam hová tenni útitársam beszédét, majd emlékek és élmények sajátos tárházából, melyet állandóan magammal hordok, felsejlett a tréfás mondóka emléke, aztán a feledés homályából felragyogtak a hasonló csengésű szavak, a mondóka másik fele, körülzsongtak, mint lenge kísértetek, váratlan kedves látogatók, és én, rövid habozás után, önkéntelenül és csodálkozással telve, a történetektől felvillanyozva, folytattam a megkezdett szöveget:

- Cserépből csinált csengettyű cseng a csengelei csikós csendes csikaja nyakán.

Útitársam arca felderült, férfias bajusza hetykén, fiatalosan megremegett.

- Te is tudod, testvér? – Meleg hangon letegezett, s én nem csodálkoztam. Csodás véletlenek uralták akkor az eseményeket.

- Minden gyerek tudja a Garam mentén... Vagy legalábbis tudtam amikor születtem és ott gyerekeskedtem.

Régi, jó ismerősként, barátian kezet fogtunk.

- Mire használod? – kérdezte ő: - Hasznod van belőle?

- Mire használnám? Azóta eszembe sem jutott. Csodálom, hogy még emlékszem rá.

- Engem nagy emberré tett. – Mélázva maga elé nézett, olyan ember tűnődő arckifejezésével, akit a sors váratlan indítéka arra készítet, hogy múltja mélyébe vesse magát, és ott érzésekkel telve elmerüljön.

Bizarr helyzet volt. Néztük egymást, mintha kölcsönösen erőnket mérlegelnénk. Kihívásnak vettem, amit mondott, ő pedig nyilván azt hitte, hogy kihívását elfogadom. Fokozódó érdeklődés-

sel vizsgáltam útitársamat, akit egy régi, elfeledett gyermekmondóka nagy emberré tett. Tekintetem elárulhatta kívánságomat, talán a biztatás is, hogy szívesen venném a dolgok magyarázatát, mert láttam rajta, kötelességének tartja, hogy további felvilágosítással szolgáljon. Rövid hallgatás után új cigarettára gyújtott, és beszélni kezdett.

- Két éve kezdődött, zárszámadás előtt a szövetkezeti taggyűlésen. Rossz évet zárt a szövetkezetünk, a tagság egymás közt morgolódva elégedetlenkedett, de a vezetőség is nyugtalan volt. Marták egymást, az elnök az agrármérnököt és az állattenyésztőt, a s mindhárman a főkönyvelőt. A csoportvezetők pedig együttes erővel szidták négyüket. De ismered a tagság lélektanát. Elégedetlenül háborog, szidja a világot, a vezetőket, de nyilvánosan, közös fórumon nem beszél. Az elnöki asztallal szembenézve hallgat, mint a csuka. Azt hinnéd, megnémult, magába nyeli sérelmeit. Annyi sérelmet képes magába nyelni, mint amennyi finom falatot egy feneketlen gyomrú nagyevő. Nálunk is így volt akkor. Mindenki tudta, hogy helyben vannak a bajok, de közben az elnök a kapitalista világrendszer válságáról beszél, amely ránk is áldaltalanul hat, az agrármérnök, tanult ember lévén, objektív nehézségeket, aktivitást, intenzifikációt és belső tartalékokat emleget, nagyobb investíciós gazdaságosságot követel. A járási küldött is hozzászól a tárgykörhöz, konstruktív gondolatokat ígért, majd a politikai nevelőmunka gyengéit, eszmei fejletlenséget és az öntudatos munkafegyelem hiányát veti szemünkre. Hangsúlyozza a kritika és az önbírálat nélkülözhetetlenségét. "Kritizáljatok, elvtársak!" Nézi a tagságot, és határozottan az emelvényre üt. Az elnök mogorván néz ránk, várja a bírálatokat.

A vitát tehát megnyitották. Nagy csend telepszik a teremre, s egyre mélyül, az emberek maguk elé néznek. Nem akarnak vitatkozni. Mondtam már, nem vitatkozó fajta. Elégedetlenek, de nem kívánnak kötekedni senkivel. Jámbor, jóindulatú nép, szükség esetén megérti az objektív nehézségeket. Parasztivadékok, tőrök és belenyugvók. Nincs is, aki felszólaljon a vitában és kritizáljon. De a helyzet ettől még rendezetlen. Nem elég, hogy rosszak a gazdasági eredmények, vita sincs. Ez az öntudat hiányának a jele, Politikai

hiba és szégyen. Főleg a vezetőségre nézve, mely biztosan elnyomja az emberek bírálókédvét, egészséges kezdeményező ösztönét! Az elnöki asztalnál kínosan feszengenek, szuggesztív tekintettel nézik a tagságot, hipnotizálják, mint a bűvész a delikvensét, hogy beszéljen, mondja, amit ő akar. De tekintetük egyetlen szemmel sem találkozik, az akaratátvitel sikertelen. A járási küldött ujjával dobol az asztalon. S akkor az elnök biztatóan rám szól: "Na, Petrencés elvtárs, szólj hát a problémákhoz! Mi nyomja a lelketeket?" Mintha bunkóval vertek volna fejbe. Egyszerű állatgondozó vagyok – mert akkor még az voltam! –, nem holmi néptribun. Felállok, támolygok, szédelegve körülnézek. Már fenn vannak a fejek, mindenki engem néz. A tagság is, a vezetőség is. Várnak, várakoznak. Súlyosan figyelnek. De nekem semmi sem jut eszembe. Remeg a térdem, le már nem ülhetek. Aztán mintha a gondviselés kegyelme világosítaná meg agyamat, kínos kétségek között elkezdem mondani a régi szöveget: "A csengelei csikós csendes csikaja csetlik-botlik a csalamádé között, cserépből csinált csengettyű cseng a csengelei csikós csendes csikaja nyakán." Elhallgatok, de még nem ülök le, most én várakozom. Lesz, ami lesz, utánam az özönvíz! A csendben egyedül állok a teremben, mint egy figyelmeztető és számon kérő felemelt bütykös ujj. Az idegen szavaktól és a termelési szakkifejezésektől megbűvölt légkörben a szavaim döbbenetes hatást keltenek. A csengelei csikós csendes csikaja mellett eltölpül minden intenzifikáció, effektivitás és belső tartalék. Először csak egy tenyér csattan össze, majd követi még néhány, s végül zúgó tapsorkán és hangos ováció méltányolja felszólalásomat.

Elsőként az elnök reagál, keményen, számon kérően az agrár-mérnökre néz. Az nyugtalanul fészkelődik, elvörösödik, aztán panaszosan felkiált: "Idejében földbe tettük a csalamádét, de a májusi szárazság miatt nem kelt ki, aztán meg hiányos maradt!" Az állattenyésztő is izgatott lett, nem bírta kivárni, míg szót kap, közbekiáltott: "A csikókat közös elhatározással adtuk el, ki láthatta előre az olajválságot és a benzinkorlátozást?!" "Hát a cserépegető meg a csengettyűöntő és kolompkészítő részleg ügye? Miért fejlesztették vissza a mellékiparágakat?" – kiáltotta valaki a tagságból. "Fel kell vetni a felelősség kérdését! – zajongtak egyszerre az em-

berek. Parázs vita keletkezett. Többen kiabálva beszéltek, és hevesen gesztikuláltak. Az elnök zárszavában leszögezte, hogy bár nem tudja, merre van Csengele, a problémáik hasonlóak a miénkhez, ezért javasolja, hogy küldjünk a neves községbe megfelelő összetételű munkabizottságot, mely tanulmányozná az ottani termelési feltételeket. A járás képviselője is kiemelte felszólalásomat, és hangsúlyozta, hogy olyan lényegretörőn és elvi következetességgel kell feltárni a problémákat, ahogy én tettem.

A falu fontos embere lettem. Az emberek sokat beszéltek rólam, egyhangúlag megállapították, hogy végre akadt valaki, aki megszólalt, és jól odamondogatott a vezetőségnek. Többen a vállamat veregették, és további szókimondásra biztattak. Természetesen a járási konferenciára is küldöttek jelöltek – ki menne más, ha nem te! –, és így ösztönöztek! "Mássz a képükre, Balázs!" Tagok és vezetők egységesen a bizalmukról biztosítottak.

Benne voltam a dolgok sűrűjében. A járási konferenciára alaposan felkészültem. Levetköztem ösztönösségemet. Pontosan begyakoroltam a szöveget, megtanultam hangsúlyozottan, megfontoltan elmondani. Az első sor után – a "csalamádé között – rövid, hatásos szünetet tartottam, és utána a "cserépből" szót erősen meghangsúlyoztam, hogy finoman és árnyaltan utaljak a nyersanyaghiányra. Majd a "cseng" szót nyomtam meg, hogy meggyőzően érzékeltessem: a nyersanyaghiány nem mehet a gyártmányok minőségének a rovására. A teljesség kedvéért sokáig kerestem Csengelét egy régi, monarchiabeli térképen, de nem találtam.

Míntha buborékban születtem volna, testvér, a siker most sem maradt el. Erős hangon kezdtem, mint az égzengés. Szavaim nyomán azonnal csend támadt, minden szem engem nézett. A "csendes csikaja nyakán" után rövid szünetet tartottam, majd azt mondtam: köszönöm a figyelmet. Tapsvihar és éljenzés kísért a helyemre. A szomszédaim gratuláltak. Másnap a Délvidéki Bakfütty című járási lap így írt róla: A mozgalmas konferencia igazi meglepetése azonban mégiscsak Petrencés elvtársnak, az egyszerű állatgondozónak a felszólalása volt, aki határozott és elvhű kritikáját egészséges, közvetlen, népi stílusba öltöztette. Ahogy a takarmányozás problémáit és az ipari mellékágazatok kérdését felvetette, az egyszerűen ko-

losszállis volt. Felszólalása élő és halhatatlan bizonyítéka a népben szunnyadó alkotóerőnek és kezdeményező készségnek, melyre jobban odafigyelni Petrencés elvtárs nyilvános szerepvállalása óta immár elmulaszthatatlan kötelességünk..."

Járásszerte megismertek, hírem a fővárosba is eljutott. Kineveztek csoportvezetőnek, és beválasztottak az ellenőrző bizottságba. Az újságírókat, akik a szövetkezet ügyei iránt érdeklődtek, rendszeresen hozzám küldték. A csengelei csikós mindannyiukra nagy hatást tett. Elismerték eredetiségét, zamatos népi jellegét és ízes nyelvi fordulatokba rejtett gondolatgazdaságát. Egy újságíró, mint később megtudtam, neves költő, különösen nagy elismeréssel szólt rólam, mondván, hogy mély metaforikus értelemmel közelítem meg mindennapi gondjainkat, már-már, hangsúlyozta, szimbolikus jelleggel. Kollégája, egy kopóként szimatoló riporter szívósan faggatott, merre van Csengele, hogy ő oda elmegy, és riportot ír a csendes csikók csikósairól...

Növekvő rokonszenvvel, kedvtelve nézegettem híres földimet, akit találékonysága nagy emberré tett, és egy régi gyermekmondóka megalapozta a szerencséjét. Lám, korunk jellege, gondoltam, ellentétektől terhes, bonyolult és kiszámíthatatlan. A régi közmondás azt mondja: ha isten akarja, a kapanyél is elsül! Ha a kor-szellem akarja, jótéveddé válik a csengelei csikós, mondom én.

- Azóta gyakran hívnak gazdasági tanácskozásokra, konferenciákra – folytatta Petrencés Balázs. – Hívnak, és várják hogy felrobbantsam az egyhangú, semmitmondó szövegeket, az unalom és közöny légkörét. Rájöttem, hogy az emberek vágyják a személyeséget, az eredetiséget, az egyedit. A közhelyekbe belefásultak. Bármi mást, akár gyerekes csacsкасágot is szívesebben hallgatnak, mint a közhelyeket. Sikerem titka, testvér, hogy hallgatóim úgy érzik, visszaadtam a szavak értelmét...

Hosszan fújta a füstöt maga elé. Szavai mélyértelműen belevesztek a vonatkerekek csattogásába.

Tisztelettel figyeltem: íme, ez ő, aki visszaadta a szavak értelmét! Megkérdeztem, Prágában hol szerepel. Azt felelte, hogy egy szövetkezeti konferencián. Tolmács segítségével szól majd a küldöttekhez a szövetkezetek jelenlegi helyzetéről és problémáiról.

Nem lesz könnyű dolga a tolmácsnak, véltem... Nem baj, válaszolta, majd lassan, tagoltan mondom el A csengelei csikóst...

Komoly, felelős férfiúnak tűnt fel előttem. Már arról beszélt, hogy újíítani akar, és azon töpreng, hogy legközelebbi vita felszólalásaként az Antanténusz, szálaka-ténusz, szálaka-tiki-taka, ele-bele, buff... szövegű kiszámolót mondja el.

- Annak igazán nincs értelme – véltem csodálkozva –, csupa jelentés nélküli szó, tipikus halandzsaszöveg.

- Ezen töprengök... Talán éppen ez hatna, meglepetést keltene. Az abszolút értelem nélküli, ritmikus és dallamos szöveg, mely teli van nosztalgiával elmúlt gyermeki örömök iránt...

Elismertem, hogy logikusan gondolkodik.

- Fejlődőképes káder vagy, testvér – mondtam neki –, sok szerencsét. Írd meg, hogy sikerült az újíítás!

A prágai főpályaudvaron melegen elbúcsúztunk.

Néhány hét múlva levelet kaptam tőle.

"Kedves Garam menti egykomám!

Az Antanténusz... beütött. Azóta a területi ellenőrző bizottság elnökhelyettese vagyok. Tudományos szinten tanulmányozom a lingvisztikát és a gyermeknéprajzot. Sokat mesélek majd, ha újra találkozunk a prágai gyorson.

Petrencés"

Futótűzként terjedő szóbeszédéből tudtam meg a részleteket. Petrencés Balázs olyan eszmei értekezleten mondta el a kiszámolót, melyen a jogtalan meggazdagodás és korrupció elleni országos küzdelemről tárgyaltak felelős közéleti emberek. Barátom komor hangon, a jelenlévőkre mutatva, halálos csendben mondta el a szövegét. Amikor a befejező buff szóval az emelvényen egy kartársra mutatott, az elsápadt, a szívéhez kapott, nehézkesen, imbolyogva felállt, és súlyos, drámai szavakat mondott: "Önkritikusan beismerem, hogy hűtlenül sáfárokodtam a rám bízott társadalmi javakkal. Villát építettem belőlük a Kis-Kárpátokban és úszómedencét a tetején..."

Azóta, mondja a szóbeszéd, ha gyűlésen, értekezleten vagy konferencián feláll Petrencs, és mondani kezdi Antanténuszát, a jelenlévők közül néhányan összezsugorodnak, picik lesznek, sokan az asztal alá bújnak félelmükben.

* * *

A ma már idős szlovákiai magyar író novellája a pozsonyi Madách Könyvkiadó gondozásában, 1984-ben jelent meg a "Kiárusítás délelőtt" című kötetében. A Csengelei Krónika szerkesztősége köszönettel tartozik a szerzőnek, hogy az írás honorárium nélküli újraközléshez hozzájárult.

Molnár Mihály

Visszatekintő

Ezt írták Csengeléről 85 éve:

Emlékünnep Csengelén

A felsőtanyai tanítótestület és gazdatársadalom megható és emlékeztető ünnepség keretében áldozott Macsuga János hősi halált halt, volt csengelei tanító emlékének. Az ünnepélyt szentmise előzte meg, majd Bálint Gyula tanító hatalmas és hatásos ünnepi beszéde után leleplezték a hősi halált halt tanító emléktábláját, melyet az emlékező gazdatársadalom emelt. A kir. tanfelügyelőséget a lélekelemelő ünnepélyen Nagy Sándor dr. kir. s. tanfelügyelő képviselte, míg a környékbeli igazgatók közül Zsák József, Veress József és Simsay Zoltán jelentek meg az ünnepélyen. Itt említjük meg, hogy Csengelén még két hősi halált halt tanító emléktáblája várja leleplezését.

(Megjelent a Szegedi Új Nemzedék 1924. április 30-i számában)

Betörték a presszó kirakatüvegét

Rájár a rúd mostanában a csengelei presszóra. Szilveszterkor a szórakozóhely egyik ablakát törték be, és porraloltóval szórták be az esti mulatságra váró termet. Április 4-re virradó éjszaka az ismeretlen tettes újra visszatért. Ekkor összefirkálta az utca felőli kirakatot, majd egy téglával betörte. A durva akcióval kb. 100 ezer forint kárt okozott.

Az ügyben a kisteleki rendőrség folytatja a nyomozást.

M. M.

●*Darts bajnokság*

Két holtverseny az első helyeken

A Korona söröző március 27-én tartotta soron következő nyíldobó bajnokságát. A versenyen 12 versenyző küzdött az első helyezésekért.

A Mester 501 döntőjében Putnoki János nullázta le a pontjait, így megszerezve egyik bajnoki címét. Második Nagy Gábor lett, akinek ekkor még 32 pontja volt. Tóth János 84 pontos eredménye a harmadik helyezést hozta.

A Krikett utolsó fordulójában Nagy Gábor végzett az élen, 77 hibaponttal. Kiss E. Levente 85 hibaponttal második lett, míg a harmadik helyen Putnoki János végzett 164 hibaponttal.

A dupla be-kiszállós 301-ben Kiss E. Levente végzett az élen. Nagy Gábor 130 ponttal a második, Túri Kornél 190 ponttal harmadik lett.

A Shanghai döntőjében ritka esemény történt: Csókási Tibor és Nagy Gábor is 84 pontos teljesítménnyel az első helyen végzett. A helyezési sorrendet három rádobással döntötték el. Csókási Tibor 101 pontot ért el, így ő lett a bajnok. Nagy 25 pontja a második helyezést hozta. A harmadik hely Mészáros Péternek jutott, aki 66 pontot dobott.

A legtöbb pont dobásának döntőjében megismétlődött a Shanghai-nál is tapasztalt holtverseny. Putnoki János és Kiss E. Levente 548 pontot dobott. Három rádobás után Putnokinak 95 pontja jött össze, így megszerezte második bajnoki címét. Kiss 43 pontja a második helyezést hozta. Nagy Gábor 397 ponttal a harmadik helyen végzett.

Molnár Mihály

*A bajnokok a verseny szervezőjével
(fotó: Molnár Mihály)*

Közhasznúsági beszámoló

A Csengelei Ifjúsági és Művészeti Alapítvány 2008. évi gazdasági mérlege elkészült, az alapítvány 2008. évi bevétele 2.283.000 Ft volt. Ezt közhasznú célra, rendezvényszervezésre, művészeti iskola rendezvényeinek támogatására, táborszervezésre, személyi jellegű kiadásra, anyagjellegű költségekre fordítottuk.

Az alapítvány rendszeresen támogatja a művészeti iskola nyári táboroztatását, a csengelei Falunapok szervezése és pénzügyi lebonyolítása is az alapítvány feladatává vált.

A tavalyi évben két sikeres pályázata volt az alapítványnak, a Nemzeti Kulturális Alaptól nyert támogatás a nyári táborozást segítette, az NCA pályázata és a személyi jövedelemadó 1 %-ból befolylt összeg a működési kiadások egy részét fedezte. Ezek voltak a megbízási díjak, telefonszámla, irodaszerek, eszközpark fejlesztése. Mindezen kiadásokra az alapítvány a 2.283.000 Ft-ból 2.246.000 Ft-ot fordított. 2008. évi közhasznú eredménye 37.000 Ft volt.

Fő támogatóink között tudhatjuk anyagi és erkölcsi téren egyaránt a helyi önkormányzatot, mely ilyen gazdasági helyzetben nagyon nagy segítség alapítványunk számára. Ilyen körülmények között az alapítvány célkitűzései, munkájának hatékonysága jelenlegi színvonalon fog állni.

Csengele, 2009. március 23.

Czirokné Krizsán Zsuzsanna
kuratóriumi elnök

Helyesbítések a telefonszám-jegyzékhez

Kurucz Edina Bem u. 9.	06-30/7 562 356
Vágó János Tanya 529.	06-20/2 540 042

H i r d e t é s e k

14.000 km-t futott 2003-as évjáratú Harley Davidson Sporster 883-as motorkerékpár eladó. Érdeklődni: 06-20/9 194 641

Eladó bontásból származó 3 db háromszárnyas, redőnyös ablak, kisablakok, ajtók és 2 db gázkonvektor. Érdeklődni lehet Kuklis Andrásnál a Május 1. u. 21. szám alatt. ☎(62) 286 190

Április 1-jei kezdéssel pultost keresek a Vénusz presszóba. Érdeklődni lehet a helyszínen, vagy a 06-30/2 614 070 telefonszámon.

Volkswagen Polo 1.2 típusú személygépkocsi, 2003-as évjárat, benzin üzemű, új gumikkal, sötétített üveggel, 48 ezer km-rel eladó. Érdeklődni: Balog János ☎06-30/2 098 273

Volkswagen T4 1.9 TD tehergépkocsi – 1996-os, 3 személyes, platós, szervokormányos – megkímélt állapotban eladó. Érdeklődni: ☎06-30/8 173 864 vagy 06-30/3 113 667

Tárcsázást (4.700 Ft/hold+ÁFA) és szántást (9.000 Ft/hold+ÁFA) vállalok. Érd.: Széll János ☎06-30/8 536 229

Hajnal – Bazár

Megújult árukészlettel várjuk vásárlóinkat!!!

- ☉ Import tisztított női, férfi és gyermekruhák
- ☉ Avon termékek
- ☉ Cipők
- ☉ Plüss figurák
- ☉ Tásák

Nyitva tartás:

Hétfőtől péntekig: 8.30 – 15.30, Szombat: 8 – 12

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!!!

Kiskunmajsa, Félegyházi u. 15.

Kitűnő állapotú kéttengelyes utánfutó és egy 4 lapos villanytűzhely újszerű állapotban eladó. Érdeklődni lehet Baranyi Józsefnél a Tápboltban ☎ 06-30/3 228 453
2 db 8,5 m-es és 2 db 6 m-es főliaváz eladó! ☎ 06-30/2 626 029
<i>Virágboltomba alkalmi munkavállalói könyvvel rendelkező dolgozót keresek virágkötői munkára. Érdeklődni lehet a virágboltban Sándor Józsefnél.</i>
Akácfa, fűzfa és olajfa kuglizva, házhoz szállítva 1800 Ft/mázsa. Ugyanitt érett marhatrágya szállítással együtt 230 Ft/mázsa. Érd.: Balázs Tibor, Csengele, Tanya 531. ☎ 06-30/9 677 763
A Csengele, Honfoglalás u. 9. szám alatti családi ház igényesnek eladó! Érdeklődni: Valkovics Antal ☎ 06-30/3 043 366
Aratást, bálázást, szántást, vetést vállalok. Csókási Tibor ☎ 06-30/6 377 970
Kisebb jellegű, műhelyben végezhető munkákat (kapuk, állványok, vízmelegítők, polcok gyártását) vállalok. Igény szerint fixen vagy szerelhetően. Kormányos Zoltán Vadgerlés u. 6. Telefon: 06-30/3 282 375
<i>Kártyás mobiltelefonok azonnali elektronikus feltöltése Novák Imréné vegyesboltjában (Felszabadulás u. 18.), Pannon GSM, T-Mobile és Vodafone szolgáltatók készülékeire.</i>
Jó minőségű kis- és nagybálás széna és lucerna eladó. Házhoz szállítás megoldható. Érdeklődni lehet a 06-30/2 098 273 telefonszámon.

Gépi hímzés!

Céglógók, emblémák, saját tervezésű rajzok, óvodai jelek, névre szóló törülközők stb. gépi hímzését vállaljuk egyedi elképzelés szerint cégeknek, motoros kluboknak, vadásztársaságoknak, baráti köröknek, magánszemélyeknek. Várjuk szeretettel!

Bővebb tájékoztatás:

TTM CREATOR HÁZ

Szeged, Kossuth Lajos sgt. 75., telefon/fax: (06-62) 541 570

Táp-takarmány kereskedésben tüzelő- és építőanyagot (PB-gáz, betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) is árusítok. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

Nyitvatartási idő: keddtől szombatig 7-től 13 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 241 ☎ 06-30/3 228 453

Fotó és videó felvételek készítése

- Vállalom esküvő, lakodalom és egyéb rendezvények fényképezését és videózását.
- Gyermek felvételek készítése háznál.
- Olaj-, pasztell- és akvarell képek árusítása

Elérhetőségeim:

Nacsa Jánosné fényképész

Szeged, Zentai u. 10.

☎ 06-70/2 803 013 vagy 06-30/5 462 265

E-mail: nacsafoto@t-online.hu

Havonta kétszer megjelenő közéleti lap

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Krónikás Egyesület. Példányszám: 120

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 6765 Csengele, Felszabadulás u. 2/A.

☎ (62) 286 335 ☎ (30) 6 216 223 E-mail: csengele@freemail.hu

Felelős kiadó és felelős szerkesztő: Molnár Mihály

A lap szerkesztése a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásából vásárolt számítógépen készül. © Copyright reserved! A lap másolása csak a kiadó előzetes írásbeli engedélyével lehetséges. Az újság szívesen fogad a szerkesztőség álláspontjával ellentétes, nem megrendelésre készült írásokat is.